

ਬਿਰਲਾ ਸੀਮੈਂਟ ਵਰਕਸ

ਬਨਾਮ

ਜੀ. ਐਮ. ਵੈਸਟਰਨ ਰੇਲਵੇ ਅਤੇ ਅਨੜ
ਜਨਵਰੀ 2, 1995
[ਕੇ. ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਐਨ. ਵੇਂਕਟਾਚਲਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਸੀਮਾਂਕਨ ਐਕਟ, 1963—ਧਾਰਾ 17(1)(c)—ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਐਕਟ, 1890—ਧਾਰਾ 78-ਬੀ: ਓਵਰ ਚਾਰਜ ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਰਿਫੰਡ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾਂਕਨ—ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 78-ਬੀ ਅਧੀਨ ਓਵਰ ਚਾਰਜ ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਰਿਫੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 78-ਬੀ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 78-ਬੀ ਦੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾਅਵਾ ਬਾਰਡ ਹੈ। ਸੀਮਾਂਕਨ ਐਕਟ—ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਸਿਮੈਂਟ ਦਾ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 3.9.1989 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੰਦੀਨਾ ਵਿੱਚ ਰੇਲਵੇ ਸਾਈਡਿੰਗ ਤੋਂ ਮੀਟਰ ਗੇਜ ਰਾਹੀਂ ਸਿਮੈਂਟ ਦੀ ਢੇਆਈ ਕਰਵਾਈ। ਮੀਟਰ ਗੇਜ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਡ ਗੇਜ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫ੍ਰੇਟ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਲਾਉਣ ਲਈ 34 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ ਜੋੜੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ 'ਤੇ ਸਿਮੈਂਟ ਨੂੰ ਢੇਣ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਪਾਂ ਦੀ ਬੁਕਿੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮਈ-ਜੂਨ 1989 ਅਤੇ ਮਾਰਚ 1990 ਵਿੱਚ ਫ੍ਰੇਟ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਐਕਟ, 1890 ਦੀ ਧਾਰਾ 78-ਬੀ ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਰਿਫੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਵੈਸਟਰਨ ਰੇਲਵੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੀ ਅਸਵੀਕਾਰਤਾ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਅਧੀਨ ਰੇਲਵੇ ਦਾਅਵਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਮੁੱਖ ਤਰਕ ਸੀ: ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਗਲਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਦੋਂ ਰੇਲਵੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 12.10.1990 ਨਾਲ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੂਰੀ ਦੇ ਗਲਤ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਵਾਧੂ ਫ੍ਰੇਟ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸੀਮਾਂਕਨ ਸੀਮਾਂਕਨ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1)(c) ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਦੀ ਖੋਜ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਚੱਲਣ ਲੱਗ ਪਈ ਹੈ।

ਰੇਲਵੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਐਕਟ, 1890 ਦੀ ਧਾਰਾ 78-ਬੀ ਅਧੀਨ ਬਾਰਡ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਹੋਰ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲ।

ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ : 1. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਟੈਚਿਊਟ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਯਾਚੀਕਾਰਕਤਾ ਨੇ 'ਓਵਰ ਚਾਰਜਿਜ਼' ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਖੋਜ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1)(ਸੀ) ਦੇ ਕਾਰਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਬਚਾਈ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ।

2. ਇੱਕ ਓਵਰ ਚਾਰਜ ਵੀ ਉਹ ਚਾਰਜ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 78-ਬੀ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਦਾਅਵਾ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਬਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯਾਚੀਕਾਰਕਤਾ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ : ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੱਡੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 21448 ਦੇ 1994 ਆਦਿ ਆਦਿ।

ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 3.10.94 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਐ.ਕੇ. ਚਿਤਲੇ, ਪ੍ਰਵੀਨ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਵੀਰੇਂਦਰ ਕੋਸ਼ਲ ਯਾਚੀਕਾਰਤਾ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ :

ਯਾਚੀਕਾਰਤਾ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਚਿੱਤੌੜਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸੀਮੈਂਟ ਦਾ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹੈ। ਇਸਨੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ 'ਤੇ ਸੀਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੇਲਵੇ ਕੈਰਿਜਿਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਢੇਇਆ ਹੈ। 3.5.1989 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਯਾਚੀਕਾਰਤਾ ਨੇ ਚੰਦੇਰੀਆ ਵਿੱਚ ਰੇਲਵੇ ਸਾਈਡਿੰਗ ਤੋਂ ਮੀਟਰ ਗੇਜ ਰਾਹੀਂ ਸੀਮੈਂਟ ਨੂੰ ਢੇਇਆ ਸੀ। ਬਰਾਡ ਗੇਜ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਰੇਲਵੇ ਸਾਈਡਿੰਗ ਦਿਫਥਕੇਲਾ ਚਿੱਤੌੜ ਬਰਾਡ ਗੇਜ ਰੇਲ ਲਿੰਕ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ 34 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ ਫਰੇਟ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਲਈ ਜੋੜੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਈ-ਜੂਨ, 1989 ਅਤੇ ਮਾਰਚ, 1990 ਵਿੱਚ ਯਾਚੀਕਾਰਤਾ ਨੇ, ਵੱਖ ਵੱਖ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ 'ਤੇ ਸੀਮੈਂਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਖੇਪਾਂ ਨੂੰ ਬੁੱਕ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਢੇਇਆ ਅਤੇ ਫਰੇਟ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਅਦਾ ਕੀਤੇ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, 21 ਜਨਵਰੀ, 1991 ਨੂੰ, ਯਾਚੀਕਾਰਤਾ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਐਕਟ, 1890, (ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ, 'ਐਕਟ'), ਦੀ ਧਾਰਾ 78-ਬੀ ਅਧੀਨ ਪੱਛਮੀ ਰੇਲਵੇ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ, ਵੱਖ ਵੱਖ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ 23.12.1991 ਨੂੰ ਯਾਚੀਕਾਰਤਾ ਨੇ ਜੈਪੁਰ ਵਿੱਚ ਰੇਲਵੇ ਦਾਅਵਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਗੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ਐਸ.16 ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਮਿਤੀ 25.11.1992 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 78-ਬੀ ਅਧੀਨ ਬਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 84/93 ਅਤੇ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੁੱਖ ਤਰਕ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਯਾਚੀਕਾਰਤਾ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਖੋਜਿਆ ਜਦੋਂ ਰੇਲਵੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 12.10.1990 ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੂਰੀ ਦੇ ਗਲਤ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਵਾਧੂ ਫਰੇਟ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਗਲਤੀ ਦੀ ਖੋਜ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੱਲਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਐਕਟ 21 ਦੀ 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ ਐਸ.17(1)(ਸੀ) ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 78-ਬੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਨਤੀਜਤਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ।

ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1)(c) ਸਿਰਫ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦਾ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀਕਰਤਾ ਨੇ 'ਓਵਰ ਚਾਰਜਿਜ਼' ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਖੋਜ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1)(c) ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀਮਾ ਬਚਾਈ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 78-ਬੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੇਲਵੇ ਦੁਆਰਾ ਲਿਜਾਏ ਗਏ ਜਾਨਵਰਾਂ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਦੇ ਕੈਰੇਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਓਵਰ-ਚਾਰਜ ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਰਿਫੰਡ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਰੇਲਵੇ ਦੁਆਰਾ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਫੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਰੇਲਵੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਨਵਰਾਂ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਦੀ ਢੇਆਈ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਓਵਰ ਚਾਰਜ ਵੀ ਇੱਕ ਚਾਰਜ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 78-ਬੀ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਚੂੰਕਿ ਦਾਅਵੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 78-ਬੀ ਅਧੀਨ ਹੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਦਾਅਵਾ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਬਾਰਡ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀਕਰਤਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਰਿਫੰਡ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੇ। ਖਾਸ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਤਦਰਥ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੇ.ਐਸ.ਡੀ.

ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate